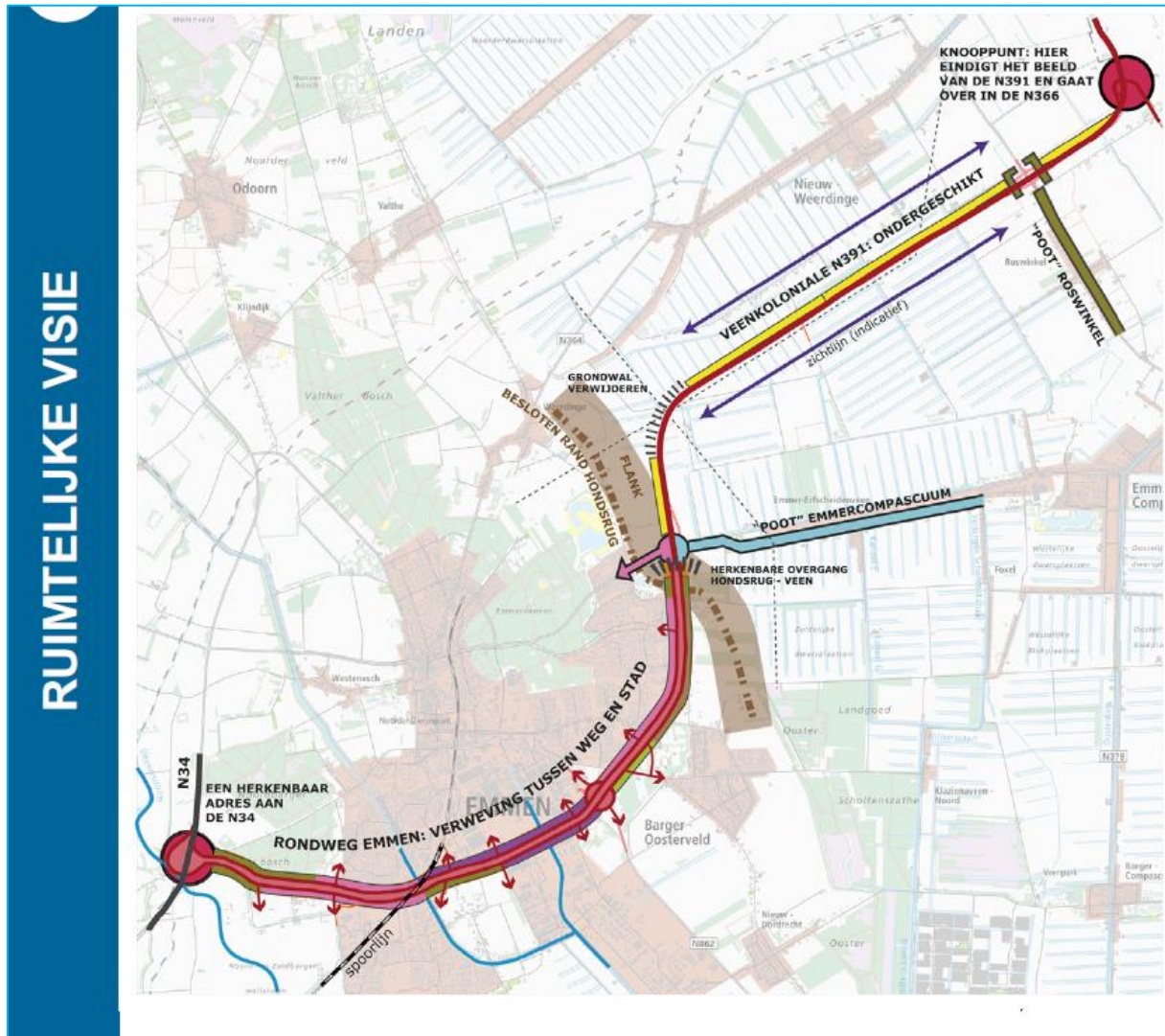

Landschapvisie

De N391, een weg met twee gezichten, de Rondweg Emmen en het Veenkoloniale deel. In de landschapvisie gelden de volgende uitgangspunten:

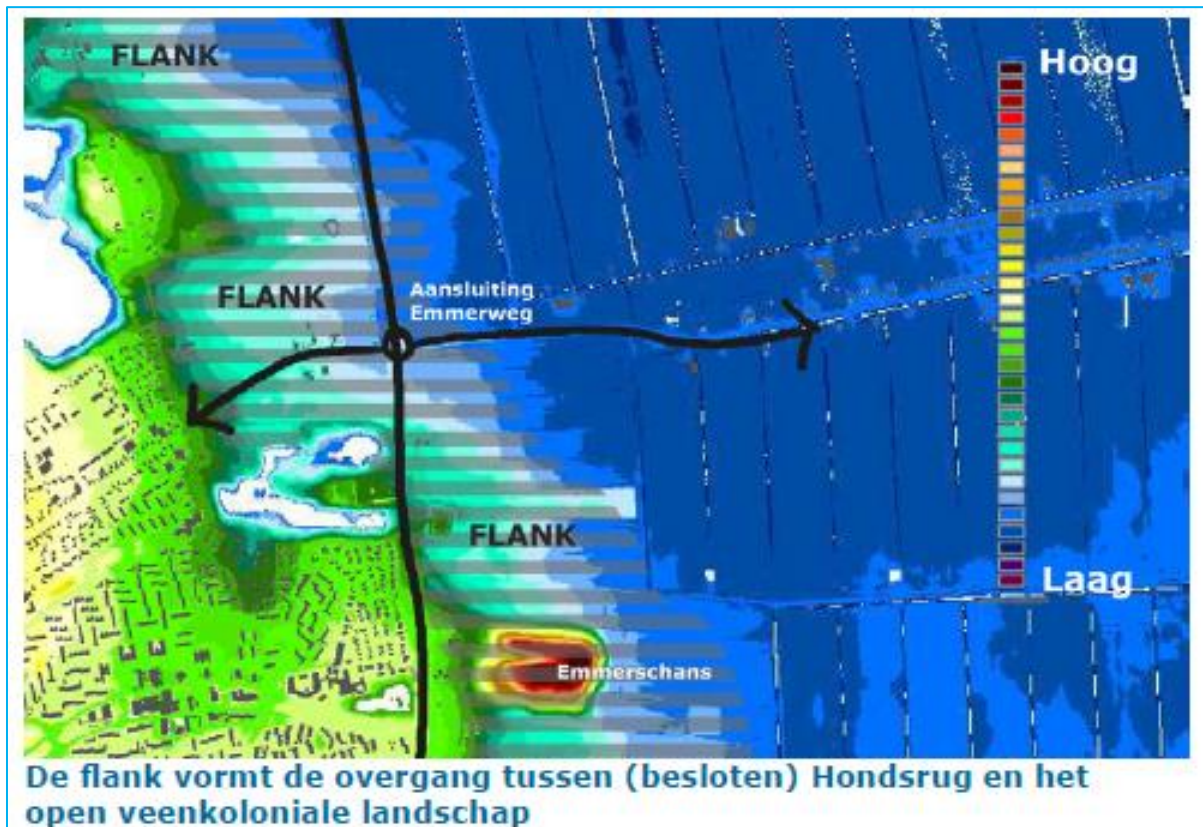
1. "Een duidelijke en herkenbare overgang tussen Hondsrug en veenkoloniaal landschap"

Ter hoogte van de Emmerschans ligt de rand van de Hondsrug en de overgang naar het lager gelegen veenkoloniale landschap via de flank. De flank is open, het hoogste deel van de rand is juist besloten. De nieuw te vormen aansluiting ter hoogte van de Emmerweg ligt op de flank en dient in zijn ruimtelijke verschijningsvorm bij te dragen aan de beleving van de overgang. Dit kunstwerk is tevens de functionele overgang tussen de Rondweg en veenkoloniale N391, de twee gezichten van de weg.

2. "De Veenkoloniale N391 dient ruimtelijk ondergeschikt te zijn aan het veenkoloniale landschap."

Dit betekent dat het open karakter van het veenkoloniale landschap gerespecteerd moet worden. Dit wordt onder andere bereikt door geen opgaande beplanting in de lengterichting van de weg en terughoudende vormgeving van de civiele kunstwerken.

3. Verder geldt dat de vormgeving van de viaducten het beeld van de weg met twee gezichten moet versterken. Dit betekent dat voor de herkenbaarheid van "het Veenkoloniale gezicht" aansluitingen en kruisingen "familie van elkaar" moeten zijn. In het ontwerp wordt daarom een duidelijke vormtaal gekozen, dat zich telkens herhaalt in de vormgeving van de wegbermen en de civiele kunstwerken. Daarnaast heeft elke aansluiting een verbijzondering in specifieke ontwerpelementen.

Ontwerputgangspunten voor de overgang:

- De N391 ten noorden van (het bos van) de Emmerschans onbeplant en open laten om zo de overgang met het veenkoloniale landschap maximaal zichtbaar te maken;
- Het herkenbaar houden van de flank van de Hondsrug. Ruimtelijk zo min mogelijk verstoring van de flank. Landschappelijke beplanting in de directe omgeving zo beperkt mogelijk houden.
- Het profiel van de stedelijke N391 hier over laten gaan in het profiel van de landelijke, veenkoloniale N391.

Landschappelijke uitwerking

Om te voldoen aan een *duidelijke en herkenbare overgang tussen Hondsrug en veenkoloniaal landschap* wordt gekozen voor contrast – contrast tussen beplant en onbeplant, stedelijk en landelijk. De weggebruiker ervaart niet alleen een duidelijk verschil tussen de twee gezichten, maar neemt ook de flank van de Hondsrug zo goed mogelijk waar. Rijdend vanaf de rondweg naar het Veenkoloniaal gebied opent de weg zich opeens vanuit dicht bomenmassa's. De weg gaat omhoog om de onderliggende weg te kruisen en ineens is het open Veenkoloniaal landschap ten noorden en oosten zichtbaar – een "aha-moment". Rijdend vanuit de Veenkoloniën is in een westelijke richting wordt de steilrand van de Hondsrug steeds meer zichtbaar. De weg buigt dan in een zuidelijke richting, parallel aan de Hondsrug waardoor de weggebruiker geleidelijk de flank van de Hondsrug nadert. Doordat de weg omhoog gaat met in de achtergrond dichte bomenmassa's wordt duidelijk dat het hier een overgang betreft. Na de kruising bevindt de weggebruiker zich op de Rondweg, het ander gezicht van deze weg. De dichte bomenmassa wijkt nog één keer om het oude Emmerschans te onthullen (zie zichtlijnen) waardoor meteen duidelijk is dat hier iets bijzonders aan de hand is. Vanuit de omgeving is de viaduct wel zichtbaar. Dit wordt echter zo slank en sober mogelijk vormgegeven.

Voor de genoemde *herkenbaarheid van het Veenkoloniaal gezicht* wordt voor de civiele kunstwerken en wegbermen van de knoop dezelfde vormtaal gebruikt als de andere viaducten. Dit is te zien in de kleur beton, de randafwerking en terughoudend en slank vormgegeven. De viaduct wordt sober vormgegeven door een beperkt gebruik van beton. In het springwerk worden de "bomenstructuur" herhaald die een herkenbaar element is bij alle kunstwerken in de weg, uiteraard aangepast aan de functionaliteit.

Om te voldoen aan het uitgangspunt *ondergeschikt aan het landschap en behoud van het open karakter* wordt de weg als aparte laag in het landschap vormgegeven. De bermen zijn onbeplant gelaten om de zicht op het open Veenkoloniale landschap onverstoord te laten (zie zichtlijnen).

De reeds aanwezige natuurbouwstrook langs de N391 blijft behouden en wordt gerespecteerd. Dit betekent dat deze strook doorloopt tot aan de taluds van de nieuwe kruising.

De uitwerking van de landschappelijke inpassing in relatie tot de landschapsvisie heeft geleid tot onderstaande visualisatie.

